

kunne bruges ved hovedparten af de anmeldelser, hvor anmelderen ønsker at genanvende jorden«, jf. lovforslag nr. L 183, side 73 øverst, første spalte, fremsat d. 10. februar 1999?«

Begrundelse

I forslaget til lov om forurenede jord anføres, at anmelderordningen skal suppleres med en »generel regulering«. Det oplyses om denne »generelle regulering« i lovforslaget, at »retningslinjerne forventes at kunne bruges ved hovedparten af de anmeldelser, hvor anmelderen ønsker at genanvende jorden«.

Den »generelle regulering« er udmøntet i bekendtgørelse om anvendelse af restprodukter og jord til bygge- og anlægsarbejder. Den bekendtgørelse finder kun anvendelse på tungmetalforurenede jord, fordi man ikke, jf. Miljøstyrelsen, har en anvendbar metode til bestemmelse af udvaskning af organiske komponenter, hvilket styrelsen også vidste på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.

Hovedparten af den lettere forurenede jord fra offentlige veje og bykerner er også forurenede med organisk materiale. Det medfører, at genanvendelsesbekendtgørelsen ikke finder anvendelse på hovedparten af de lettere forurenede grunde, og anmelderen kan ikke benytte sig af »den generelle regulering« til etablering af støjvolde, veje, terrænregulering, landskabsmodeller m.v. som forudsat ved lovens fremsættelse i Folketinget.

Svar (8/11 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Bekendtgørelse om genanvendelse af restprodukter og jord til bygge- og anlægsarbejder er en rammebekendtgørelse. Rammen omfatter p.t. kulflyveaske, kulbundaske, slagter fra affaldsforbrænding og jord forurenede med en række tungmetaller. Jord forurenede med organiske stoffer som f.eks. olie er ikke omfattet af bekendtgørelsen på nuværende tidspunkt, fordi der ikke findes en standardmetode til at måle udvaskningen af organiske stoffer.

Da forslaget til lov om forurenede jord blev fremsat den 10. februar 1999, havde Miljøstyrelsen indgået en kontrakt med et konsulentfirma

om udarbejdelse af forslag til metode til udvaskningstest for organiske stoffer. Det var forventningen, at en sådan metode ville kunne udvikles forholdsvis hurtigt, og at bekendtgørelsen derfor forventes at kunne bruges ved hovedparten af de anmeldelser, hvor anmelderen ønsker at genanvende jorden.

Når ovennævnte metode er færdigudviklet, forventes bekendtgørelsen, at kunne bruges ved hovedparten af de anmeldelser, hvor anmelder ønsker at genanvende forurenede jord.

Projektet er imidlertid blevet forsinket og derfor omfatter bekendtgørelsen på nuværende tidspunkt ikke jord forurenede med organiske stoffer.«

Spm. nr. S 229

Til miljø- og energiministeren (26/10 2000) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Mener ministeren, at genanvendelsesbekendtgørelsen, med de omfattende krav der er både til affaldsproducenten og til brugeren af den lettere forurenede jord, vil kunne få stor anvendelse, når den har så bureaukratiske og omkostningskrævende bestemmelser i form af analysekrav, deklARATIONER og sagsbehandling i kommuner og amter, som tilfældet er med den nuværende bekendtgørelse?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 228.

Svar (8/11 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Forurenede jord kan genanvendes eller deponeres. For jord der genanvendes efter bekendtgørelsen, forventes udgifterne til analyse at ligge i størrelsesordenen 70 kr. pr. tons. Alternativet til genanvendelse er deponering, hvor priser for deponering af forurenede jord varierer mellem 200 og 1300 kr. pr. tons. Øvrige omkostninger ved genanvendelse forventes ikke at overstige forskellen mellem prisen for deponering og ana-